

[Ib Thyregod.]

at løse disse spørgsmål, og jeg finder også, at det er naturligt, som det er blevet sagt fra statsministerens side, at man fører forhandlingerne først og fremmest mellem regeringen og folketingets finansudvalg med henblik på klarere og fastere retningslinjer for behandling af bevillingsspørgsmål, derunder også spørgsmålet om de såkaldte rammebevillinger.

Jeg skal derfor på regeringspartiernes vegne stille følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget tager statsministerens redegørelse til efterretning,

udtaler tinget, at forhandlingerne mellem regeringen og folketingets finansudvalg om klarere og fastere retningslinjer for behandlingen af bevillingsspørgsmål samt regeringens bestræbelser for at omlægge og rationalisere statens lokale- og byggeadministration bør fremmes mest muligt, og forventer, at regeringen til efteråret forelægger folketinget resultatet af sine overvejelser.

Tinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Langkilde: De bemærkninger, som er fremført af hr. K. Axel Nielsen og hr. Lysholt Hansen, giver mig ikke anledning til mange yderligere bemærkninger. Men jeg bed dog mærke i, at hr. K. Axel Nielsen sagde i den udtalelse, han kom med om regeringens stilling til en vurdering, at der var ting, der ikke måtte blive undersøgt, og dér synes jeg dog godt jeg lige vil fastholde, at der er ikke ting i denne sag, der ikke har måttet undersøges. Der foreligger en meget fyldig beretning, som oven i købet på den særlig betryggende måde, som en kommissionsdomstol medfører, virkelig afdækker alle de forhold, der her er tale om. Der er sket en fuldstændig undersøgelse, og der er ikke noget, der har skullet stikkes under stolen.

Må jeg dernæst i anledning af det, hr. Lysholt Hansen kom ind på vedrørende oplysningerne i aktstykket af 28. juli, på

ny sige, at hr. K. Axel Nielsen svarede ikke på mine bemærkninger herom. Men jeg vil godt på ny fastslå, at den tanke, at en minister, som får forelagt af sin departementschef og sine øverste embedsmænd en indstilling til finansudvalget, som indeholder en række oplysninger, skulle stille spørgsmål om, hvorvidt disse oplysninger var rigtige, skulle give sig til at undersøge det spørgsmål — det kan man dog vist anse for helt udelukket. Hr. Lysholt Hansen kan måske ikke vide det, da han ikke har været minister, men hr. K. Axel Nielsen må da ganske klart vide, at hvis en minister ikke kan tage sådanne oplysninger som givne og rigtige, ja, så vil det næsten være umuligt at fungere i den stilling.

Jeg vil gerne sige yderligere om det socialdemokratiske dagsordensforslag, at det er efter vor opfattelse — og jeg deler ganske den, der er givet udtryk for fra hr. Ib Thyregods og fra justitsministerens side — en helt utænkelig tanke, at den politiske afgørelse, som folketinget skal træffe vedrørende en ministers embedsførelse, og som kan føre enten til den politiske følge, at man giver udtryk for mistillid, eller at man i henhold til grundlovens bestemmelser rejser tiltale ved rigsretten, at man skulle kunne unddrage sig denne afgørelse ved at henskyde vurderingen af det, der forelå, til en dommer, oven i købet måske en højesteretsdommer, som, hvis han kom til det resultat, at der var grundlag for rigsretstiltale, altså ville blive inkompetent til at optræde som medlem af rigsretten. Det forekommer mig helt ufatteligt, at socialdemokratiet har kunnet stille et forslag af den karakter.

Jeg vil gerne på ny understrege, at folketinget har det fornødne grundlag i beretningen for at bedømme denne sag; det er folketingets afgørelse, det er en politisk afgørelse, og det er her, afgørelsen skal træffes. Vi kan ikke unddrage os denne afgørelse, vi kan ikke prøve at inddrage forskellige andre personer i den afgørelse, som vi skal træffe.

Jeg vil gerne på den konservative folketingsgruppes vegne sige, at vi altså ikke kan stemme for det af socialdemokratiet stillede dagsordensforslag, og at vi, om end med en vis sympati over for hr. Ømanns dagsordensforslag, finder, at det forslag om motiveret dagsorden, som hr. Ib Thyre-